

เทศน์อบรมพระและฆราวาส

ณ วัดทองนึยม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [บ่าย]

“การภาวนาเปิดกว้างเข้าหามรรค ผล นิพพาน”

โน้นเห็นไหมละกองบุญใหญ่ กองมหากุศลอันใหญ่หลวงของพี่น้องชาวอำเภอหนองแขม และแถวใกล้เคียงมารวมกันเป็นที่น่าสนใจอยู่ไม่น้อย ข้างบนมีอะไรเหลือๆ แดง ๆ ประดับประดาสีสดสวยงามมาก ไปหาที่ไหนไม่ได้ละ ถ้าไม่เข้ามาที่นี่จะไม่เจอ หลวงตาก็คงไปทั่วประเทศก็พึ่งมาเจอวันนี้ จะไม่ดีใจยิ่งงั้นละ แล้ววันนี้ก็ขอภัยจากพี่น้องทั้งหลายด้วยนะ การเทศน์ว่าวันนี้ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว สุขภาพคือสังขารร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือนี้ทรุดโทรมลงเป็นลำดับลำดับ เฉพาะเวลาเทศน์ เทศน์ธรรมดาก็เรื่อยไปเลย ไม่มีอะไรขัดข้อง แต่เวลานี้เทศน์ไปหลงลืมไป วกหน้าเวียนหลังไป เข้าใจไหม

วันนี้ก็ไม่แนเหมือนกันนะ มาเทศน์นี้จบลงไปแล้วเดี๋ยวตอนบ่าย ๕ โมงจะกลับมาเทศน์อีก นึกว่ายังไม่ได้เทศน์ก็ได้ มันหลงลืมเข้าใจไหม กรุณาทราบไว้ละ ถ้าเห็นหลวงตาบ๊วกเวียนมาอีกตอน ๕-๖ โมงเย็น แล้วก็ให้หาอุบายแก้เพื่อเอาหน้าหลวงตาบ๊วกไว้บ้างว่า โอ้นี้หลวงตาท่านมาอีกแล้ว ท่านมาบิณฑบาตมากพลู ให้ว่างั้นเข้าใจไหม ขอภัยจากพี่น้องทั้งหลาย คือเทศน์ตรงไหนถ้าหากว่ามันขาดไปก็ปล่อยให้ขาดไปเสีย แล้วฟังเอาเงื่อนต่อไป เพราะเวลาเทศน์ไป ๆ หลงลืมบิณฑบาตเสียเลย ระลึกไม่ได้ละ แล้วตั้งใหม่ไป พอจะเป็นเนื้อเป็นหนังเดี๋ยวตัดขาดอีก เดียวนี้เป็นอย่างนั้น จึงเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ

แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็น เริ่มมาเป็นปีนี่ละ ปี ๒๕๔๕ นี่ละปีนี้เริ่ม จะหนักเข้าเรื่อย ๆ ต่อไปจะเทศน์ไปได้ เพราะฉะนั้นวันนี้จึงเริ่มเทศน์เสีย ถ้ามันจะหลงก็หลงอยู่ในวงนี้ไม่เป็นไรแหละ เพราะวงนี้ได้ขอภัยไว้เรียบร้อยแล้ว วงอื่นไม่ได้ เขาไม่รู้เรื่องราว เดียวเขาจะเอาไม้ไล่ตีหลวงตาดกธรรมาส์ไปเลย เข้าใจไหม วงนี้เราได้เรียนให้ทราบให้เป็นข้อตกลงแล้วหลงไปไหนต่อไหนก็ตาม แม้ที่สุดไปถึงวัดกลับมาตอนเย็นอีก จะมาเทศน์อีกก็บอกว่า ท่านมาบิณฑบาตมากได้สบาย ๆ นะ

เวลาเทศน์กรุณาให้งดการถ่ายภาพทั้งหมดนะ ในขณะที่เทศน์อย่าได้มีอะไร การถ่ายภาพ เฉพาะอย่างยิ่งภาพแฟลชภาพเฟลิดอะไรนั้นแหละ ปีนี้สะท้อนใจ แล้วธรรมลัมไป

เลย เสียงก็เหมือนกัน แต่เสียงมันยังลดลงกว่าถ่ายภาพ เพราะฉะนั้นจึงได้เรียนให้ทราบทั่ว ๆ ไป ในสถานงานต่าง ๆ

วันนี้เป็นวันมหามงคลของพี่น้องชาวหนองแขมและแถวใกล้เคียงของเรา โดยมีคุณ สิทธิรัตน์ ถ้าสุวรรณ นายอำเภอหนองแขม และวัดทองเนียม พร้อมกับบริษัทศิลปสยาม ได้มีศรัทธารวมกันเป็นเจ้าภาพ และเป็นหัวหน้าเป็นประธานในงานนี้ ได้เกิดขึ้นจากศรัทธา มหากุศลของพี่น้องทั้งหลาย แล้ววันนี้ก็ได้มีมนต์หลวงตามาแสดงธรรมเพื่อเข้าอกเข้าใจใน วิธีการช่วยชาติ และประกอบหน้าที่การงานที่เป็นไปด้วยศีลธรรม ประดับใจเราไปเรื่อย ๆ จะเป็นสิริมงคล มหามงคลแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมาก

การแสดงธรรมไปที่ไหนก็แสดงเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา วันนี้ก็เช่นเดียวกัน การช่วยชาติบ้านเมืองนั้น บรรดาพี่น้องทั้งหลายอาจจะยังไม่เข้าใจทั่วถึงเท่าที่ควรก็ได้ ผู้ที่เข้าใจแล้วก็ไม่มีปัญหาอะไร การช่วยชาติเป็นอย่างไรจึงต้องช่วยชาติ เด็กตกน้ำเราก็ช่วยเด็ก หมาตกบ่อเราก็ช่วยหมา สัตว์ที่จะเป็นความล้มจมก็ช่วย คนตกน้ำก็ช่วย อะไรตกก็ช่วย ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังตกอยู่ในความแร้นแค้นกันดาร ใกล้เคียงกันกับความล้มจมแห่ง ชาติไทยของตน นี่เรียกว่าพี่น้องชาวไทยเรากำลังตกน้ำแห่งความทุกข์ความจนชั้นแค้นทั้งหลาย จึงต้องได้มีความรู้สึกผิตปกติขึ้นมา แล้วได้อุตส่าห์พยายามกระตุ้นเตือนกันในการที่จะรักษาชาติบ้านเมืองของเรา

โดยหลวงตาเองแต่ก่อนอยู่ในป่าในเขา ไม่เคยสนใจกับการบ้านการเมืองเลย มีแต่เรื่องภาวณาเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรค ผล นิพพานล้วน ๆ ตามทางของศาสดาเรื่อยมา ไม่ได้สนใจกับกิจการบ้านเมืองอะไรเลย แต่เราก็อยู่ในท่ามกลางแห่งเมืองไทย เป็นลูกของชาติไทยด้วยกัน พ่อแม่ของเรา ตลอดพ่อแม่ของพระสงฆ์ในเมืองไทยล้วนแล้วตั้งแต่เป็นพ่อแม่ของพระสงฆ์ทั้งหมดที่อยู่ในเมืองไทยนี้ ลูกเราก็เป็นลูกเฒ่าของคนไทย เมื่อเห็นพ่อแม่ได้รับความทุกข์ความลำบาก ตกกระกำลำบาก ต่างท่านต่างอยู่ในป่าในเขาที่ไหน ก็ต้องกระตือรือร้นที่จะต้องรีบเร่งชวนช่วยกัน

ด้วยเหตุนี้งานการช่วยชาติ จึงมีทั้งทางพระเจ้าพระสงฆ์ทุกแห่งทุกหนทั่วประเทศ ไทย ได้รวมกันบริจาตกทานมาช่วยชาติของเรา และพี่น้องทั้งหลายก็ทั่วประเทศไทย นับแต่ วงศ์กษัตริย์ลงมา ทรงบริจาดสิ่งที่มีคุณค่ามากให้เป็นทีระลึก เป็นขวัญตาขวัญใจแก่พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกของท่าน นี่ละเรื่องราวเริ่มต้นมาตั้งแต่หลวงตาได้ประกาศก่อตั้งขึ้นมา ด้วยความวิตกวิจารณ์ เป็นห่วงชาติไทยของเรา ที่ปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษพาก้าวเดินมา แม้จะไม่คล่องแคล่วว่องไวเหมือนกับชาติอื่น ๆ ก็ตาม ก็เดินมาด้วยความสงบงามตา ด้วย

ความมีธรรม บ้านเมืองไทยของเรานี้จึงเป็นเมืองสงบร่มเย็น กลายเป็นเมืองอยู่ช้าอยู่เนิ่นมาเป็นลำดับลำดับ ไม่อดอยากขาดแคลนอะไรเลย

ครั้นเมื่อมาระยะสามสี่ปีมานี้ รู้สึกความเปลี่ยนแปลงของชาติไทยเรา เปลี่ยนแปลงไปมากในทางผลลบๆ เป็นลำดับลำดับ แขนงใดแห่งเมืองไทย การทำมาหาเลี้ยงชีพ การซื้อการขาย วงรัฐบาลงานเมืองล้วนแล้วตั้งแต่เป็นผลลบๆ มาด้วยกัน รวมแล้วก็จะทำเมืองไทยของเราให้ล่มจมลงได้โดยไม่ต้องสงสัย เมื่อเป็นเช่นนี้พี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศซึ่งมีความรักชาติของตนฝังหัวใจอยู่แล้ว ก็ต้องมีความรู้สึกตื่นเต้นในความที่จะได้รับความกระทบกระเทือน จนถึงขนาดที่เมืองไทยจะล่มจม จึงได้พากันหนุนช่วยทุกสิ่งทุกอย่าง คือ การบริจาคทาน ก็มีหลวงตานี้ แต่ก่อนไม่เคยเกี่ยวข้องกับบ้านกับเมือง เมื่อเห็นเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว ก็ต้องได้หมุนเข้ามาช่วยชาติบ้านเมืองของเราที่กำลังจะจม เรียกว่าต่างคนต่างจุดต่างลาก

เราเองก็จุดลากแบบหนึ่ง แล้วกลอุบายวิธีต่าง ๆ ที่จะเป็ความดีงามสนับสนุนชาติไทยของเราขึ้นจากความล่มจม เราก็ได้ประกาศก้องให้บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ทั้งหลายตลอดประชาชนทั่วประเทศไทยได้รู้เนื้อรู้ตัว ว่าเรตกอยู่ในภาวะอันคับขัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายที่รักชาติตัวเองจงมีความหนักแน่น มีความสนใจ มีความคันคุดในการที่จะช่วยชาติไทยของเราทุกวิถีทางที่จะช่วยได้ นี่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการช่วยชาติเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เกิดขึ้นมาเพราะเหตุนี้เอง โดยหลวงตาเป็นผู้ประกาศตนว่าเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ ผลแห่งการช่วยบ้านช่วยเมืองด้วยคนทั้งประเทศที่มีความรักชาติและเสียสละรวมกันแล้ว เวลานี้ทองคำเราได้เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ๕,๕๕๙ กิโลกรัมอีกนะ แล้วดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ๗ ล้าน ๒ แสนกว่าดอลลาร์

ส่วนเงินสดนั้นหลวงตาได้แยกออกซื้อทองคำ ๙๓๑ ล้านบาท ซื้อดอลลาร์ที่ยังไม่ครบจำนวนซึ่งจะนำเข้าสู่คลังหลวงอีก ๑๐ ล้านบาท รวมแล้วเป็นเงินสดเงินไทยของเราที่ซื้อทองคำและดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวง เป็นจำนวนเงินสด ๙๔๑ ล้านบาท นี่เป็นจำนวนที่เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้นเงินสดที่ไม่ได้เข้าสู่คลังหลวงก็ช่วยพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศ คือช่วยคนทุกข์คนจน ไม่กำหนดภาคไหนต่อภาคไหน เรียกว่ามีคณจน มีความจำเป็นที่ไหนขอร้องมาเราช่วยเหลือเป็นลำดับลำดับ ตามเหตุผลโลกที่ควรจะช่วยเหลือได้มากน้อย แล้วคณจนคือคน เจ็บไข้ได้ป่วย ไม่มีเงินรักษาตัว วังมาขอร้องจากทางวัดหลวงตาบ้านนั้นแล ก็ได้ช่วยทุกแห่งทุกหน เรียกว่าทั่วประเทศไทยเช่นเดียวกัน ให้เป็นคนไข้ของหลวงตาบ้าง

การรักษาทั้งหมดทั้งพยาบาล ทั้งคำหยูกยา และผู้บริการต่าง ๆ ขอให้รักษาเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ ต่อคนไข้รายนั้น ๆ โดยหลวงตาบัวเป็นผู้จับจ่าย เป็นผู้รับผิดชอบของคนไข้แต่ผู้เดียวอย่างนี้เรื่อยมา เรียกว่าช่วยคนจน นี่เป็นสองภาคแล้ว ภาคหนึ่งคนจนทั่วๆ ไป ที่มีความจำเป็นจะได้ช่วยเหลือก็ได้ช่วยเหลือเรื่อยมา คนไข้ที่ทุกข์จนขั้นแค้นก็ช่วยเหลือเรื่อยมา อันดับต่อไปการสร้างสถานสงเคราะห์โรงร่ำโรงเรียน ไม่ทราบก็สิบหลัง มีมากทีเดียวสร้างโรงเรียน แล้วก็สร้างโรงพยาบาล เวลานี้ช่วยโรงพยาบาลเป็น ๒๐๐ กว่าโรงแล้ว โรงพยาบาลนี้รู้สึกว่าพิสดารกว่าที่อื่น ๆ อยู่มากที่สุด เพราะประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายอย่างที่เข้าเกี่ยวข้องกับโรงพยาบาล เช่นเครื่องมือแพทย์ รถราตึกกรมต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือมีหลายประเภท แม้แต่เครื่องมือแพทย์ก็พิสดารไม่น้อย

เหล่านี้ทางวัดได้ช่วยเหลือเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา แล้วทางที่ราชการก็เหมือนกัน เช่นเวลานี้ก็กำลังเริ่มสร้างเรือนจำลาดยาว โดยที่ทางอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากทางวัด เราก็ได้มาดูและตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เวลานี้กำลังเริ่มการก่อสร้าง ทั้งการรื้อถอนสิ่งรกรุงรังทั้งหลายออก แล้วก็เริ่มการก่อสร้างขึ้นมาแล้วเวลานี้เป็นตึกเท่าที่รับกันแล้วนั้น ตึกสองหลังเป็นตึกสามชั้น สูงใหญ่พอสมควร คาดเงินไว้หลายสิบล้านเหมือนกัน เหล่านี้แหละที่ทางวัดได้ช่วย โดยได้นำเงินทองของพี่น้องทั้งหลายออกบริจาคช่วยเหลือคนไทยของเราทั่วประเทศ ที่มีความยากจนขั้นแค้น

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลยว่า หลวงตาบัวช่วยชาติคราวนี้ช่วยจริง ๆ เป็นสองอันดับด้วยกันในชีวิตของหลวงตาบัว ที่เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเรื่อยมาในสถานที่ต่าง ๆ ที่ได้เทศนาว่าการ บางท่านจะไม่เข้าใจ วันนี้จึงขอชี้แจงให้เข้าใจแนวทางแห่งการช่วยชาตินี้ว่าเป็นมาอย่างไร สำหรับหลวงตาที่ว่าเป็นความหนักมากที่สุดในชีวิตของพระนี้มีอยู่สองครั้ง ครั้งแรกก็คือการฝึกฝนอบรมตนเพื่อมรรคเพื่อผลเพื่ออรรถเพื่อธรรม ตามทางของศาสนาที่ทรงประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว หลังจากทรงตรัสรู้ธรรม เจอธรรมอันเลิศขึ้นมาเต็มพระทัยแล้วประกาศก้องสอนสัตว์ทั้งหลาย ก็มีปรากฏเป็นสาวกบารมีขึ้นมาเรื่อย ๆ เป็นจำนวนมากมาย

เราก็เป็นผู้หนึ่งในนามของศิษย์ตถาคต มีความมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรมต่อแดนพันทุกซ์ จึงได้อุตส่าห์พยายามปฏิบัติตนแบบเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง หลังจากได้ฟังอรรถฟังธรรมอย่างถึงใจจากหลวงปู่มั่นเรียบร้อยแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างทุ่มกันเลย นี่เรียกว่างานของพระในการฆ่ากิเลสให้ม้วนเสื่อลงจากจิตใจนี้ เป็นงานมอบชีวิตจิตใจทุกอย่างของหลวงตาไม่มีอะไรเสียตายเลย มุ่งแต่มรรค ผล นิพพาน ขอเรียนตามความจริงที่มีอยู่ในหัวใจอย่าง

เต็มสัดเต็มส่วนว่า ขอเป็นพระอรหันต์ในชาตินี้เท่านั้น เพราะธรรมเป็นเครื่องรับรองศาสนา ธรรมของพระพุทธเจ้า คือตลาดแห่งมรรค ผล นิพพาน

องค์ศาสดาและสาวกทั้งหลายนั้นแล ถ้าพูดแบบโลก ๆ ก็เรียกว่าสินค้าที่เลิศเลอที่สุดในแดนโลกธาตุนี้ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนที่พระองค์นำออกแสดงแก่โลก เรียกว่าธรรมอันเลิศเลอ แต่โลกเราจะเรียกว่าสินค้าเพราะมีตลาด คำว่ามีตลาดก็ต้องมีวัดผู้มีสินค้า อันนี้ตลาดก็คือวงศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า ที่สำเร็จผลขึ้นมาก็คือธรรมอันเลิศเลอ องค์ศาสดาก็ได้ตรัสรู้ธรรมที่เลิศเลอ ซึ่งไม่เคยมีในสถานที่เช่นใดในแดนแห่งโลกธาตุอันนี้ ก็ปรากฏเพียงพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้น ได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาถึงแดนพื้นทุกขประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มในเวลาพระองค์ตรัสรู้นั้น เทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหมทั่วแดนโลกธาตุเข้ากราบไหว้บูชาเต็มไปหมด

อันนี้เป็นเรื่องอัศจรรย์มากทีเดียว แต่ตำราท่านจะกล่าวไว้หรือไม่กล่าวนั้น เราไม่ค่อยถนัดใจมากนักที่ว่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว พวกเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม เข้ามากราบไหว้บูชาพระองค์นั้น อันนี้ยังไม่แจ่มชัดถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ เหมือนกับข่าวคราวที่เทวดาทราบเรื่องราวของพระพุทธเจ้าว่าตรัสรู้แล้ว ส่งข่าวส่งคราวไปถึงกัน ตั้งแต่จาตุมหรือตั้งแต่พวกเทวดา ภูมิเทวดา รุกขเทวดา ถึงจาตุมขึ้นไปจนกระทั่งปรินิพพานแล้วขึ้นพรหมโลก โดยแสดงในขณะพระพุทธเจ้าประกาศไว้ในอัมมจักกัปปวัตตนสูตรว่า เทวดาชั้นนี้ส่งข่าวถึงเทวดาชั้นนั้น เทวดาชั้นนั้นส่งข่าวถึงชั้นนั้น ๆ จนกระทั่งถึงพรหมโลกว่า เวลานี้ธรรมอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วในแดนมนุษย์เรา หรือในแดนแห่งโลกธาตุเรา

นี่เห็นชัดเจนในอัมมจักกัปปวัตตนสูตร เราจะพูดรวมเอาสิ่งนี้เข้ามา เมื่อทราบแล้วท่านเหล่านั้นมากราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้าก็ไม่น่าจะขัดกัน แต่การฟังหรือเห็นในตอนนี้อาจไม่ชัดเจนนัก เหมือนที่เทวดาทั้งหลายส่งข่าวคราวถึงกัน ในเรื่องธรรมอันเลิศของศาสดาที่ได้ตรัสรู้ขึ้นมา นี่ขอสรุปความเอาเลยว่า เทวบุตรเทวดาเป็นผู้ชม เป็นผู้กราบไหว้บูชาธรรมอันเลิศเลอของพระพุทธเจ้าเป็นคณะแรก จากนั้นมาก็เทศนาว่าการสั่งสอนบรรดามนุษย์เรา จนปรากฏเป็นผลขึ้นมา เป็นสาวกอรหันต์ สรรณะของพวกเราจะจึงได้ปรากฏขึ้นว่า พุทธฺ สรรณํ คัจฉามิ ศาสดาองค์เอกได้ปรากฏขึ้นแล้วในโลก ได้เป็นสรณะ เป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตายของเราชาวพุทธ

ธมฺมํ สรรณํ คัจฉามิ ธรรมประเภทที่เรากราบไหว้บูชานี้เป็นธรรมอันเลิศเลอ พ้นจากแดนสมมุติโดยประการทั้งปวง สงฺฆํ สรรณํ คัจฉามิ พระสงฆ์สาวกเหล่านี้ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นพระอรหันต์ตักกิลสชาติจากใจโดยสิ้นเชิง เป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ ได้มาเป็น

สธนะของพวกชาวพุทธเรา นี่แหละที่พวกเราได้กราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นขวัญตาขวัญใจ และปฏิบัติตนให้เป็นคนดีมีความสงบเย็นใจตลอดมา ก็เพราะอำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้น จึงกล้าพูดได้อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ได้ว่า พุทธศาสนาคือตลาดแห่งมรรค ผล นิพพาน มีอยู่เป็นอกาลิก ใครปฏิบัติต่อศาสนธรรมมากน้อยเพียงไร จะได้ตักดวงผลขึ้นมาเป็นความดีงาม เป็นความสุขความเจริญแก่ตนเป็นลำดับลำดับ

ถ้าผู้มีความสามารถก็ได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นพระอรหันตอรหันต์ พ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวงเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นี่ธรรมคือศาสนธรรมที่เป็นตลาดแห่งมรรค ผล นิพพานนั้นประกาศให้โลกทราบมาเป็นเวลานาน เฉพาะอย่างยิ่งคือพระสมณโคดมของเรา เริ่มประกาศธรรมมาได้ ๒,๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว เราทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธก็ได้กราบไหว้บูชา ปฏิบัติตนเรื่อยมา จนได้สำเร็จเป็นมรรคเป็นผล ผู้ที่หลุดพ้นจากทุกข์ก็มีจำนวนมากมาย จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ คุณธรรมทั้งหลายนั้นไม่ลดละความเลิกละ ความดีงามตามขั้นตามภูมิของผู้ปฏิบัติจะพึงได้รับการปฏิบัติของตน จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายภาคภูมิใจในการเกิดมาได้พบพระพุทธศาสนา ทั้งได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจอยู่เวลานี้

เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้ท่านทั้งหลายที่กำลังบริจาค เพื่อจะนำสมบัติเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา นี่ก็เรียกว่าเป็นทานบารมีของพวกเรา วัตถุคือเงินทองที่เรานำเข้าคลังหลวงนั้น คลังหลวงเป็นสถานที่อบอุ่นเย็นใจแก่ประชาชน คือพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเลย ได้อาศัยทองคำที่บริจาคเข้าไปนี่ซึ่งเป็นด้านวัตถุ และทำชาติไทยของเราให้มีความอบอุ่นเย็นใจ เพราะมีความแน่นหนามั่นคง ประเทศชาติใดไม่สามารถจะมาดุดุกเหี้ยมดุดามได้ เพราะเรามีหลักประกันตัวของเรา คือทองคำ ดอลลาร์ นี่คือลมหายใจแห่งชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราแม้จะมีจุมูกทุกคนก็ตาม แต่ไม่พ้นจุมูกอันใหญ่หลวงคือทองคำในท้องพระคลังหลวงนั้นเลย นั่นเป็นจุมูกอันใหญ่หลวงที่พี่น้องชาวไทยได้หายใจโล่งปอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นี่อันหนึ่งเป็นวัตถุนานเข้าสู่คลังหลวง แล้วสร้างความอบอุ่นให้แก่พี่น้องชาวไทยทั้งชาติ

ส่วนธรรมคือบุญหรือมหากุศลที่เกิดขึ้นจากนำวัตถุต่าง ๆ มีทองคำเป็นต้น เข้าไปบริจาคในคลังหลวงนั้น สะท้อนย้อนกลับมาเป็นมหากุศลแก่พี่น้องทั้งหลาย นี่หนุนจิตใจของเรา ตั้งแต่ปัจจุบันที่บริจาค หนุนไปตลอด เป็นบุญเป็นกุศล เรียกว่ามหากุณ มหากุศล เกิดขึ้นจากการบริจาคสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา เราจึงได้ประโยชน์อันใหญ่หลวงทั้งสองประเภท

ประเภทหนึ่งคือวัตถุมีเงินทองเป็นต้น นำเข้าสู่คลังหลวง ทำให้คนทั้งชาติได้มีความ
แน่นหนามั่นคงอบอุ่นเย็นใจทั่วหน้ากัน เพราะมีหลักประกันชาติของตน อันดับที่สองก็คือ
บุญกุศลที่เราบริจาคให้ทานเข้าสู่คลังหลวงนี้ เป็นมหากุศลสะท้อนย้อนกลับเข้ามาสู่ใจของ
เรา พาใจของเราไปสู่สถานที่ดี คดีที่เหมาะสมจนกระทั่งถึงมรรค ผล นิพพาน ไม่สงสัย
จากการให้ทานเหล่านี้

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน นี่ละที่หลวงตาได้อุตส่าห์พยายามช่วยเติม
เม็ดเต็มหน่วย การปฏิบัติตนเอง ที่นี้ย้อนกลับไปถึงการปฏิบัติตัวเอง เมื่อมีความเชื่อมั่น
ในอรรถในธรรมเต็มกำลังแล้ว กำลังวังชาของจิตใจจึงหมุนตัวเพื่อความเป็นพระอรหันต์
ในชาตินี้เท่านั้น ๆ เพราะไม่สงสัยเรื่องมรรค ผล นิพพาน ต้องได้ต้อนรับผู้ตั้งอกตั้งใจ
ปฏิบัติอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เพราะธรรมพระพุทเจ้า
เป็นเครื่องรับรองไว้เรียบร้อยแล้ว จึงได้สะก้างวังชาชีวิตจิตใจทุกด้านทุกทางหมุนตัวลง
เพื่อความพ้นทุกข์ ด้วยการชำระสะสางกิเลส เป็นตายไม่ว่า ขอให้ได้ครองความเป็น
อรหันต์ขึ้นมาเท่านั้นก็พอใจ สมเจตนาที่มุ่งมั่นอย่างเต็มที่แล้ว

เมื่อปฏิบัติตามความมุ่งมั่นนี้แล้ว ผลก็ปรากฏขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ จากภาค
ปฏิบัติของตน เบื้องต้นก็คือจิตตภาวนา ส่วนศีลนั้นเรามีความอบอุ่นภูมิใจแล้วตั้งแต่วินาที
ที่เราบวชรับคำปฏิญาณตนว่า เราเป็นพระมีศีล รับศีลมาเรียบร้อยแล้วจากอุปัชฌาย์ จาก
นั้นก็ประคองศีลของเราด้วยความมีสติ มีหิริโอตตปปะ ระมัดระวังไม่ให้ศีลต่างพร้อย
และขาดทะลุไปแต่อย่างใด อยู่ที่ไหนก็เย็น ผู้มีศีลแล้วอยู่เย็นไปหมด พระที่มีศีลประจำตัว
แม้จะยังไม่มีสมาธิก็มีความอบอุ่น หาทัดำหนดเตียนตนเองไม่ได้ ว่าทำลายศีลคือการ
ทำลายตนด้วยการทำลายศีลของตนให้ต่างพร้อยขาดทะลุไปอย่างนี้ไม่มี นี่เรียกว่าเป็น
ความอบอุ่น

เราสร้างความอบอุ่นให้ใจในตอนนี้แล้ว ก็สร้างจิตตภาวนาขึ้นมาให้จิตใจที่มีความ
วุ่นวุ่นมัวด้วยกิเลสตัณหาที่มันจุตลากไปในโลกธาตุไม่มีประมาณนี้ ให้สงบตัวเข้ามาด้วย
ธรรมเป็นเครื่องกำจัด หรือด้วยธรรมเป็นน้ำที่สะอาดชะล้างจิตใจที่สกปรกนั้น ให้สงบตัว
ลงมาจากความร้อนจากกิเลสนั้น กลายเป็นความเย็นขึ้นมาภายในจิตใจ ไม่หยุดไม่ถอย
จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่สมาธิ จิตใจมีความแน่นหนาแน่นคง อยู่ที่ไหนเย็นสบาย ประหนึ่งว่า
นิพพานนี้อยู่ชั่วเอี่ยมๆ เพราะอำนาจแห่งสมาธิคือความสุข เป็นเครื่องให้ยังถึงมรรค
ผล นิพพาน ที่มีความสุขเลิศเลอยิ่งกว่านี้ ให้ประสานกันได้ด้วยความรู้สึของผู้ทรงธรรม
คือความสงบเย็นใจต่อการปฏิบัติของตน

เมื่อเป็นเช่นนั้น จิตใจก็ติดต๋มต่อมรรค ผล นิพพานไม่หยุดไม่ถอย ก้าวออกจากด้านปัญญา สมาธิเป็นกำลังของจิตใจได้ดีแล้ว จิตใจมีความอึดพอในอารมณ์ เพราะท่านแสดงไว้ในธรรมว่า สीलปริภาวิโต สมาธิ มหปฺผล โหติ มหานิสฺโส สมาธิที่ศีลอบรมแล้วย่อมมีผลมาก มีอานิสงส์มากก็คือมีความอบอุ่นใจนั้นแล สมาธิปริภาวิตา ปญญา มหปฺผลา โหติ มหานิสฺสา ปัญญาที่สมาธิคือความอึดตัวของใจจากอารมณ์ต่าง ๆ ซึ่งเคยหิวโหยกับมัน ทำตนให้เกิดความเดือดร้อน อยากคิดอยากปรุงทั้งหลายนั้นระบับตัวเข้ามาเป็นจิตที่อึดอารมณ์ด้วยสมาธิ

เมื่อจิตอึดอารมณ์ในสมาธิแล้ว ไม่อยากคิดปรุงเรื่องอะไร ก็นำจิตที่อึดตัวนี้ออกสู่ทางด้านปัญญา พิจารณาเรื่องธาตุขันธ์ เรื่อง อนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา อสุภะอสุภัง ซึ่งเป็นป่าช้าฝังศพตาย มีอยู่ทั้งภายนอกภายในเต็มไปหมดทั้งเขาทั้งเรา ทั้งสัตว์ ทั้งบุคคล โดยทางปัญญา แยกแยะพิจารณาแล้วพิจารณาเล่า ฝึกซ้อมจนกระทั่งจิตใจมีความชำนาญไปเป็นลำดับ สัจธรรมเหล่านี้ก็ปรากฏเด่นขึ้น ๆ ปัญญาเบิกกว้างออกไป เห็นทางพ้นทุกข์เป็นลำดับลำดับด้วยอำนาจของปัญญา ส่วนสมาธิเป็นเครื่องสงบกิเลส ไม่ใช่เป็นเครื่องถอดถอนกิเลส เป็นเพียงทำความสงบกิเลสไว้ได้คลี่คลายหรือฆ่ากิเลสได้ง่าย

เมื่อผู้มีปัญญา มีสมาธิหนุนหลังแล้ว นำปัญญากลับมาพิจารณา ปัญญาที่ทำหน้าที่ตามที่จิตสั่งงานต่าง ๆ นั้นไปโดยลำดับลำดับ ไม่เผลอเผลอออกนอกกลุ่มนอกทาง เพราะความหิวโหยในอารมณ์ เพราะจิตมีความอึดในอารมณ์แล้ว รูป เสียง กลิ่น รส เครื่องสัมผัส ที่เข้ามาสัมผัสสัมผัสพันกันกับตา หู จมูก นี่ สร้างอารมณ์ให้แก่จิตใจไม่มีเมื่องพอ เกิดความติดพัน อันตู่ เพราะความคิดปิดทางตัวเอง ที่นี้เมื่อมีความสงบแล้วปัญญาก็ก้าวเดินออกไปพิจารณา อนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา

ความรู้ความเห็นจากปัญญานี้ ผิดกับความรู้ความเห็นทางสมาธิอยู่มากทีเดียว ท่านผู้ไม่เคยปฏิบัติให้สนใจจุดนี้ให้ดี นี่อันหนึ่ง ท่านว่าปัญญานะ ปัญญาก้าวเดิน เมื่อสมาธิหนุนหลังเรียบร้อยแล้วก้าวเดินได้คล่องตัว ๆ นี่เป็นอันดับที่สอง อันดับที่สาม ปญญา ปริภาวิโต จิตฺตํ สมฺมเทว อาสเวหิ วิมฺบุจติ จิตเมื่อปัญญาชักฟอกชำระล้างกิเลสออกหมดโดยประการทั้งปวงแล้ว ย่อมหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงได้โดยชอบ ธรรมของพระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้โดยถูกต้องแม่นยำ ในพระนามแห่งธรรมว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว

เราก้าวเดินตามนั้น ๆ ความรู้ความเห็นที่แปลกประหลาดซึ่งไม่เคยรู้เคยเห็นมาตั้งแต่วันเกิด วา่้นเถอะ แล้ววันบวชมาก็ยังไม่เคยรู้เคยเห็น ทำสมาธิภาวนามาก็ยังไม่เคยรู้

เคยเห็น พอก้าวเข้ามาสู่ปัญหานี้ เริ่มรู้เริ่มเห็นสิ่งแปลก ๆ ต่าง ๆ เริ่มหมดปัญหา ความสงสัยอยู่ข้างเป็นนิสัยของปุถุชน เรื่องบาป เรื่องบุญ เรื่องนรก สวรรค์ เรื่องเปรต เรื่องผี ประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสามแดนโลกธาตุ เริ่มเบิกกว้างออก เรื่องความสงสัยทำจิตใจให้ก้าวเดินไม่สะดวกรุนั้น เริ่มคลี่คลายออกเพราะความรู้ที่ออกจากปัญญาในชั้นหยาบ ชั้นกลาง ละเอียดยิ่งขึ้น ทั้งฟ้าก็เลส ทั้งรู้เหตุรู้ผลสิ่งภายนอกที่เกี่ยวกับตน

กิเลสมีส่วนใดเป็นส่วนหยาบ ส่วนกลางขนาดไหน ปัญหานี้ฟาดฟันหั่นแหลกแตกกระจายออกไปเรื่อย ๆ นี่ก็ละเอียดยิ่งเข้าไป ความรู้ที่มีความสว่างไสวแก่ล้าล้าว่องไวด้วยสติปัญญา สามารถที่จะรู้ไปได้ในแง่ต่าง ๆ อย่างพวกเปรตพวกผี พวกสัตว์นรก เทวบุตร เทวดา พระพุทธเจ้าสอนไว้ เลยกลายเป็นเรื่องสด ๆ ร้อน ๆ ประกาศสายตาเราให้เห็นอย่างจริง ๆ ว่านี่เห็นไหมเทวดา นี่เห็นไหมพวกเปรต พวกผี นี่เห็นไหมเทวบุตร นี่เห็นไหมนรก นี่เห็นไหมแดนสวรรค์ นรกมีก็หลุมก็บ่อก็บอกเพียงคำเดียวว่า นี่เห็นไหมนรก ก็หมายความว่าความว่านรกทั้งหมดนั้นนะมารวมว่านี่เห็นไหมนรก สวรรค์ตั้งแต่ชั้นจาตุมุขขึ้นไปถึงพรหมโลก นี่เห็นไหมสวรรค์นะ

จากนั้นก็ทำท้ายเข้าอีกให้เราเอื้อมเข้าไปอีก ว่านี่เห็นไหมนิพพาน ความสิ้นทุกข์ทั้งมวล ความเลิกละอยู่ที่จุดนี้ ประหนึ่งว่าธรรมประกาศอยู่อย่างนั้นในภาคปฏิบัติ และความรู้ความเห็นของเรา ประกาศกว้างออกไป ๆ แห่ลมคมออกไป ทั้งการฆ่ากิเลสก็ฆ่าไปโดยลำดับ สิ่งที่เราเห็นรอบตัวเราก็รอบตัวไปโดยลำดับ ยิ่งสร้างความหนักแน่นมั่นคงในการประกอบความเพียร และเพื่อความพ้นทุกข์เข้าไปโดยลำดับ นี่ขอสรุปเลยให้พอเหมาะพอดีกับเวลา เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงขนาดที่สติปัญญาได้หมุนเป็นธรรมจักรแล้วนี้อะไรก็ทนไม่ได้ ขาดสะบัดไปหมด

ฟังคำนี้ ท่านทั้งหลายเคยได้ฟังไหม เคยได้มีใครเทศน์ให้ฟังไหม **กิเลสตัณหาที่มีอยู่หัวใจของสัตว์นี้ มันทำงานบนหัวใจของสัตว์เป็นอัตโนมัติของมัน** ไม่มีใครบอกใครสอน ไม่มีใครเป็นครูเป็นอาจารย์ได้ มันก็ทำงานของมันไปโดยลำดับลำดา ตาเห็นรูปเกิดกิเลสแล้ว สร้างเหตุแล้ว หูฟังเสียง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ สัมผัสสัมผัสอันอะไรเป็นกิเลสขึ้นมา ๆ โดยหลักธรรมชาติของใจ นี่เรียกว่ากิเลสสร้างเนื้อสร้างตัว สร้างผลประโยชน์ของมันบนหัวใจของเรา แต่สร้างทุกขให้เราในขณะเดียวกัน โลกเราจึงได้รับความเดือดร้อนทั่วหน้ากัน เพราะกิเลสสร้างไฟสร้างไฟให้เราเพื่อผลประโยชน์ของมันโดยอัตโนมัติ นี่คือกิเลสทำงานของสัตว์โลกมาตั้งกัปตั้งกัลป์บนหัวใจของสัตว์ เป็นอัตโนมัติตลอดมาอย่างนี้

ที่นี้ย้อนเข้ามาหาฝ่ายธรรม เพราะเราก็ไม่เคยคิด ทั้งกิเลสว่าเป็นอัตโนมัตติด้วย ไม่เคยคิดทั้งฝ่ายธรรมว่าเป็นอัตโนมัตติเช่นเดียวกันด้วย เมื่อมาเข้าภาคปฏิบัติได้ปรากฏ หรือประจักษ์กับหัวใจของผู้ปฏิบัติอย่างจัง ๆ แล้ว หายสงสัยทั้งสองภาค ภาคที่ว่ากิเลสเป็นอัตโนมัตตินั้นเริ่มทราบเป็นลำดับ ๆ จนกระทั่งทราบประจักษ์ว่ากิเลสสร้างวัฏจักรบนหัวใจของเราเนื้อมาตั้งกับตั้งกลับ ไม่มีเงื่อนไขต้นเงื่อนไขปลาย ที่นี้เมื่อปฏิบัติธรรมหนักแน่นเข้าไป ๆ เมื่อก้าวถึงขั้นปัญญา ขั้นสมาธิยังไม่ทราบ มีแต่ความสงบร่มเย็น อยู่ที่ไหนสบายหมด **คนมีสมาธิมีความสุขสบายตลอดทั้งวันทั้งคืน ยืน เดิน นั่ง นอน หากเพียงแค่นั้น ไม่ได้ความแยกคาย ความเฉลียวฉลาด ละเอียดยิ่งกว่านั้นไปเพราะไม่ใช่ขั้นปัญญา**

พอก้าวถึงขั้นปัญญาแล้ว ปัญญามีความคล่องแคล่วแกว่งกล้าเข้าเท่าไร ที่นี้ไม่เคยคาดเคยฝันก็ได้เห็น เรื่องบาปเรื่องบุญเป็นมายังไง ๆ มันเกี่ยวโยงมาในหัวใจของเราคนเดียวที่สร้างบาปสร้างกรรมมาตั้งแต่กับไหนกลับใด ก็ใจดวงนี้ไม่สูญ กรรมจะหายไปไหนก็ใจเป็นผู้สร้างขึ้นมา เอามาเก็บไว้พักตัวอยู่ภายในหัวใจของเรา เรียกว่ากิเลสพักตัว กรรมพักตัวอยู่ในจิตใจของเรามากขึ้น ๆ โดยลำดับ เราจึงไม่ทราบว่าเราสร้างบาปได้มากน้อยเพียงไร สร้างมาตั้งกับตั้งกลับ ที่นี้ผู้คือจิตของเราที่สำหรับรับบาปก็ไม่มีขอบเขต ไม่มีประมาณ มากเท่าไรจิตใจรับได้หมด ทุกข์เท่าไรจิตใจนี้รับได้ทั้งนั้นไม่มีประมาณ

นี่เรื่องของบาปของกรรมมันเริ่มทราบขึ้นมา เรื่องบุญ เรื่องบาป ทราบขึ้นมาจากภายในจิตใจของตน เรื่องนรกสวรรค์ก็กระจายออกๆ จากใจ เพราะใจนี้เป็นนักรู้ ที่ถูกปิดบังไว้ก็คือกิเลสปิดบังหุ้มห่อไว้ สิ่งใดจะมีมากน้อยเพียงไรก็มองไม่เห็น เช่นเดียวกับคนตาบอด โลกเขาตาดีเห็นกันหมดทั้งโลก แต่คนตาบอดมีจำนวนเท่าไร มีดด้วยกันหมด นั่นก็เป็นเช่นนั้นกับสัตว์โลกที่ตาบอด แต่เมื่อก้าวเข้าสู่ความตาดีสว่างไสวด้วยปัญญา จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่ปัญญาญาณ หยั่งทราบ ๆ **ปัญญาของพระพุทธเจ้ากับญาณของสาวกอรหัตตอรหันต์ ถ้าผิดแปลกกันก็ผิดแปลกแต่ภูมิของพุทธภูมิกับสาวกภูมิเท่านั้น**

ส่วนความรู้เป็นนักรู้เรียกอย่างเดียวกัน ความบริสุทธิ์ก็เป็นอย่างเดียวกัน ดังที่ท่านแสดงไว้ว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ท่านผู้ถึงความบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเสมอกันหมด นี่จะต่างกันบ้างก็มีแต่นิสัยวาสนาบารมีลึก ตื้น หยาบ ละเอียดย กว้าง แคบต่างกัน เช่นภูมิของพระพุทธเจ้าเห็นหมด พวกสัตว์โลกไปตกนรก สัตว์โลกแต่ละรายๆ ไม่ว่ามาจากแดนใดที่สร้างบาปสร้างกรรมมา มาตกนรก ตกนรกหลุมไหนพระพุทธเจ้าก็ทราบไปหมด นรกหลุมเช่นไร นรกหลุมนั้นชื่อว่ายังงี้ ๆ สัตว์นรกที่ไปตกในนรกนั้นนะมีมากขนาดไหน แน่นในนรก

สำหรับสาวกนั้นจะสามารถอยู่ในภูมิของสัตว์ที่ตกนรกอย่างเด่นชัด ประจักษ์ญาณของท่านในภูมิของตน ของสาวกเท่านั้น

แต่พุทธภูมิ ญาณของศาสดาแล้วไม่เพียงเท่านั้น **ทราบทั้งความเป็นสัตว์นรกอยู่ในแดนนรกนั้นด้วย ว่าสัตว์นกรายนี้ ๆ ที่มาตกนรกอยู่เช่นนี้ ทำบาปทำกรรมอะไรเป็นเหตุมาจากไหน ๆ รู้วิถีทางเดินของกรรมชั่วของสัตว์นรกแต่ละราย ๆ ตลอดทั่วถึงไปหมด** นั่น ต่างกันอย่างนี้ละ สัตว์นรกแต่ละราย ๆ บรรดาสาวกทั้งหลายจะรู้ตั้งแต่ว่าเห็นสัตว์ตกนรกเท่านั้น แต่ศาสดารู้ด้วยว่าสัตว์นรกที่ตกนรกนี้ตกเพราะกรรมอันใด กรรมอันใด ๆ ทราบโดยตลอดทั่วถึง นี่ต่างกันอย่างนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณา แล้วไปแดนสวรรค์ก็เหมือนกัน ผู้ไปสวรรค์แต่ละชั้น ๆ เทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหม มีจำนวนมากขนาดไหน ท่านเหล่านี้ได้สร้างคุณงามความดีมายังไง มีแถวแนวทางเดินมาตลอดจนถึงชั้นเป็นเทวดาองค์นั้น ๆ ๆ มีสายทางมาตลอดด้วยอำนาจสมาบัติของตนเป็นมา จนกระทั่งผู้ถึงนิพพาน มีสายทางมาตลอดถึงนิพพาน มีสายทางไปตลอดถึงแดนนรก

นี่ละพระพุทธเจ้าทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างด้วยหลักความจริง เรียกว่าสาวกชาติธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว เพราะเห็นโดยชอบ ตรัสก็ตรัสโดยชอบ บอกตามความสัตย์ความจริง เป็นอย่างนี้ นี่เรื่องของญาณ เรื่องของความสามารถแห่งจิตใจที่เกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติ ไม่ว่าครั้งพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ และเวลานี้ก็ตาม ธรรมชาติเหล่านี้มีมาดั้งเดิม จิตเป็นนักรู้มาดั้งเดิม เป็นแต่เพียงถูกปิดกั้นไว้ด้วยกิเลสเท่านั้น เมื่อเปิดทางออกแล้ว สิ่งใดที่มีอยู่มาช้านานเท่าไร จะพ้นจากวิสัยของจิตที่สว่างกระจ่างแจ้งแล้วนี้ไปไม่ได้ จะเห็นเต็มภูมิของตน ๆ เพราะฉะนั้น บรรดาสาวกท่าน ท่านจึงสามารถรู้ได้ตามภูมิของท่านว่าเรื่องนรก

พูดกันเต็มยศว่านรกมีไหม บาปมีไหม บุญมีไหม บรรดาพระสาวกประจักษ์ใจด้วยกัน ๆ จนกระทั่งถึงว่านรกมีไหม สวรรค์มีไหม รู้ เป็นแต่เพียงว่าไม่ทราบแถวแนวของสัตว์ที่ไปตกนรกว่าเป็นมาจากอะไร ๆ ผิดกับพระพุทธเจ้าเพียงเท่านั้น นี่ละเรื่องนรกสวรรค์ ท่านทั้งหลายให้พิจารณาให้ดี นี่เราพูดถึงเรื่องจิตใจที่ก้าวเข้าสู่ปัญญามีความละเอียดลออ เข้าถึงปัญญาขั้นนี้แล้วเป็นสติปัญญาอัตโนมัติ สติปัญญาอัตโนมัติคือหมุนตัวไปเอง เช่นเดียวกับกิเลสที่มันสร้างเนื้อสร้างตัวบนหัวใจของสัตว์เป็นอัตโนมัติ อยู่บนหัวใจของสัตว์ตลอดมาและตลอดไปนั่นแล เมื่อสติปัญญามีกำลังแก่กล้าสามารถแล้ว ทัดเทียมกันกับกิเลสแล้ว และเหนือกิเลสเป็นลำดับลำดับ สติปัญญานี้ซึ่งเป็นฝ่ายธรรม สติ

ธรรม ปัญญาธรรม ญาณก็ญาณเป็นธรรม หยั่งทราบไปด้วยความเป็นธรรมๆ เรื่อยไปเป็นอัตโนมัติ ไม่มีหยุดมีั้ง

เพราะฉะนั้นนักปฏิบัติที่ก้าวเข้าสู่ธรรมอันละเอียดนี้แล้วจึงความเพียรกล้า ไม่รู้จักเป็นจักตาย ไม่รู้จักหลับจักนอน ต้องได้ยับยั้งเอาไว้ ไม่งั้นจะเลยเถิด ท่านจึงสอนไว้ว่าผู้บำเพ็ญเพียรเมื่อถึงขั้นปัญญาพิจารณาให้พิจารณาเต็มที่ เมื่อถึงขั้นที่จิตใจมีกำลังวังชาอ่อนลงไปแล้วให้เข้าพักสมาธิ ในตำราท่านก็มี เวลาออกรบก็ได้แก้ไขสติปัญญาหมุนตัว ๆ อย่างนี้ เวลาเข้าพัก เข้าพักก็คือเข้าพักสมาธิ ให้อยู่ในความสงบไม่ต้องยุ่งกับเรื่องสติปัญญาอันใดเลย ให้มีแต่ความพักให้แน่นแน่วเพื่อสั่งสมกำลังกับสมาธินี้เท่านั้น

เมื่อถอนออกจากนี้แล้วก็ปัญญาก้าวเดินตลอดเวลาเป็นอัตโนมัติ นี่ละ**ธรรม** **เมื่อก้าวเข้าเป็นอัตโนมัติแล้ว** **ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติเหมือนกัน** **ไม่ว่าชั้น ว่าเดิน ว่านั่ง ว่านอน ทุกอย่างเป็นอัตโนมัติของธรรมล้วน ๆ** **ฆ่ากิเลสไปตลอดสาย** **นี้เรียกว่ามันทันกัน** แต่ก่อนก็มีแต่ว่ากิเลสเป็นอัตโนมัติ สร้างกองทุกข์ให้สัตว์ทั้งหลายบนหัวใจสัตว์ เมื่อธรรมมีอำนาจเพราะการก่อสร้าง การบำเพ็ญมาแล้วก็เป็นอัตโนมัติ แก้กิเลสไปโดยอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติจนกระทั่งสุดยอด เรื่องอัตโนมัตินี้ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัติ ซึมซาบเข้าไปถึงมหาสติมหาปัญญากลายเป็นอัตโนมัติเหมือนกันหมด ซึมซาบไปหมดๆ กิเลสผ่านมาไม่ได้ขาดสะบั้นไปเลย นี่เรียกว่าสติปัญญา หรือธรรมเป็นอัตโนมัติในการฆ่ากิเลส เช่นเดียวกันกับกิเลสที่มันเป็นอัตโนมัติในการทำลายสัตว์โลก

ให้พากันเข้าใจนักปฏิบัติเรา นี่พูดอย่างย่นตัว เราไม่มีสงสัยในภาคปฏิบัติ พูดแล้วสาธุ ๆ ว่างี้เลย ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ปฏิบัติเป็นธรรมอันเดียวกัน สิ่งเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกัน ถามกันหาอะไร สนฺทิฏฐิโก ผู้ปฏิบัตินั้นแลจะรู้เห็นตามความปฏิบัติของตนเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงธรรมขั้นสุดวิมุตติพระนิพพาน เมื่อถึงขั้นนั้นแล้วพระสาวกองค์ใดก็ตามไม่เคยไปทูลถามพระพุทธเจ้าแม้พระองค์เดียว เพราะเป็นธรรมสุดขีดสุดแดน เต็มกำลังแห่ง สนฺทิฏฐิโก ที่รู้เห็นอย่างเดียวกันหมด นี่การปฏิบัติมาก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ไม่ได้มาโกหกพี่น้องทั้งหลายนะ การแนะนำสั่งสอนทุกแห่งทุกมุมในที่ต่าง ๆ เรียกว่าทั่วประเทศไทย หลวงตาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย โดยที่ปล่อยจากงานของตนนี้เรียบร้อยแล้ว งานของตนสิ้นสุดลงไปแล้ว หาทัดต้องดีไม่ได้ จึงได้ออกมาช่วยโลก

พอถึงขั้นกิเลสพังไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า พระสาวกองค์ใด เมื่อถึงขั้นกิเลสพัง ก็เพราะ**สติปัญญาอัตโนมัตินั้น**แลพาให้**กิเลสพัง** เมื่อถึงขั้นกิเลสพังแล้วโลกนี้**แว้งว้าง ไม่มีอะไร** สุญญโต โลกก็ อเวกขสสุ โมฆราช สทา สโต เป็นต้น ดังพระพุทธเจ้า

ทรงแสดงแก่พระโมฆราชว่า “ดูก่อนโมฆราช เธอจะมีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสูญเปล่า ว่างเปล่า ถอนอัตตานุทิฐิความเห็นวาทน ว่าตัว ว่าเรา ว่าเขาเสีย แล้วจะพึงข้ามพ้นจากพญามัจจุราชเสียได้” พญามัจจุราชจะตามไม่ทัน บุคคลผู้พิจารณาโลกเป็นของว่างเปล่า นั้น ท่านสอนพระโมฆราช

ธรรมเป็นธรรมประเภทเดียวกัน ความรู้เป็นประเภทเดียวกัน รับธรรมด้วยกัน มาปฏิบัติด้วยกัน มันก็รู้ได้ด้วยกันกับพระโมฆราชนั่นแหละ องค์ไหนก็ตามรู้แล้วก็ เป็นแบบเดียวกันกับพระโมฆราช ที่ท่านไม่ระบุนามก็ตามรู้อย่างนี้ เพราะอริยสัจสี่เครื่องแก้กิเลส เป็นอย่างเดียวกัน กิเลสก็เป็นอย่างเดียวกัน แก่ถูกทาง กิเลสขาดสะบั้นไปอย่างเดียวกัน นั่นแหละ นี่ขอสรุปความเลยว่า ได้ปฏิบัติตนมาในความเสียสละชีพของเรา ในชีวิตของพระนี้ พุทจริง ๆ เรียกว่าอันนี้เป็นอันดับหนึ่ง ถ้ากิเลสไม่พึงในชาตินี้เราต้องพึง เราต้องตาย เราไม่ตายกิเลสต้องตาย จะให้อยู่เป็นคู่แข่งกันต่อไปอีกไม่ได้แล้ว หลังจากพึงธรรมเทศนาของหลวงปู่มั่นอย่างถึงใจ และก็ทำอย่างถึงใจ ผลก็ได้อย่างถึงใจ

วาระสุดท้ายก็ฟ้าดินถล่มเหมือนกัน แต่คำว่าฟ้าดินถล่มไม่ได้ฟ้าดินที่เรา นั่งเรานอนนะ มันเป็นอยู่ในจิต กระเทือนโลกธาตุ หวั่นไหวไปหมดเลย พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจเท่านั้น ประหนึ่งว่าโลกธาตุนี้กระเทือนไปหมด นี่เห็นไหมละ ธรรมพระพุทเจ้ามีหรือไม่มี ศาสนามีมรรคมีผลไหม หรือให้กิเลสกลืนไปหมดแล้ว ว่าทำบาปไม่ได้บาป ทำบุญไม่ได้บุญ นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พวกตาบอดนี่มันหลอกกัน มันจะเอาให้เราจมไปอีกนะ จมมาแล้วนี่ก็ด้วยอำนาจแห่งความตาบอดของตนที่เชื่อกิเลสจุตลากไป ถ้ายังไม่ยอมเห็นโทษแห่งความหลอกลวงของกิเลสแล้ว เราจะจมไปอีกนะ

ธรรมท่านเปิดจำ ๆ อยู่ตลอดเวลา มันไม่พึง สัตว์โลกนี้ มันพึงแต่เรื่องกิเลส ไปที่ไหน ๆ มีแต่กิเลสเป็นสรณะ ความโลภเป็นสรณะ ความโกรธเป็นสรณะ ราคะเป็นสรณะ ดินดีดอยู่ภายในจิตใจให้เป็นพินเป็นไฟ กลายเป็นสรณะพินไฟเผาโลกให้ลุ่มจม นี่สรณะของกิเลสเป็นไฟนะ สรณะของพระพุทเจ้าเป็นความร่มเย็นเป็นสุข มีความเลิศจิต แต่สรณะของกิเลสที่พวกเราดิตพันมันตลอด ประหนึ่งว่าถือนั่นเป็นสรณะพึงเป็นพึงตายกับมัน นั่นคือไฟเผาหัวใจตลอดเวลา นี่ละกิเลสเหล่านี้พึงไปจากใจแล้ว ทุกข์ที่กิเลสสร้างขึ้นมามาตั้งแต่บัดนั้นไม่เคยมี มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจเท่านั้น การสอนโลกเราจึงสอนด้วยความเพียงพอทุกอย่าง ไม่มีคำว่าบกพร่องที่ตรงไหน

ด้วยเหตุนี้เองที่สอนพี่น้องทั้งหลาย และนำวัตถุไทยทานที่ท่านทั้งหลายมาบริจาคผ่านหลวงตาบัว จึงไม่มีอะไรที่จืดจางเล็ดเล็ดซึม แม้ที่สุดบาทเดียวเราไม่เคยมีที่จะนำสมบัติ

ของพี่น้องทั้งหลายไปทำด้วยความต่ำทรามของจิตใจนี้ไม่มี มีแต่ความบริสุทธิ์สะอาด พิถีพิถันในการเงินการทองทั้งนั้นตลอดมา นี่เราช่วยโลกทั้งหลายเราช่วยด้วยความอิมพอ เราพอทุกอย่างแล้ว ในวาระที่งานของเราที่ฟัดกับกิเลสขาดสะบั้นลงไป เรียกว่าภพชาติ การเกิดตายของเราได้สิ้นสุดลงไปแล้วในชาตินี้ ธาตุอันนี้ก็ยังไม่เหลือแต่ธาตุชั้นที่ครองตัว อยู่ ซึ่งกำลังเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟังอยู่เวลานี้เท่านั้น คือเอาธาตุชั้นนี้เป็นเครื่องมือของใจที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน สว่างกระจ่างแจ้งครอบแดนโลกธาตุ

ฟังสิท่านทั้งหลาย ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นหรือ หรือเป็นตุ๊กตาให้กิเลส มันเหยียบย่ำเตะไปนั่นเตะไปนี่อย่างนั้นหรือ ใครบำเพ็ญคุณธรรมได้มากได้น้อยเพียงไร ก็ว่านี่เขาจะไปสวรรค์ เขาจะไปนิพพาน เขาไปวัดไปวา พอได้ยินว่าองค์ไหนปฏิบัติรายใด ปฏิบัติตัวในอรรถในธรรมทั้งหลายเพื่อมรรคเพื่อผลก็ถูกเหยียดหยาม พุดถากพุดถา พุดเยาะพุดเย้ย เป็นอย่างนั้นนะ นี่เป็นพระอรหันต์แล้วนะ ฟังซินะ นี่กิเลสมันเยาะเย้ย ธรรม กิเลสมันเป็นสัวมเป็นถาน มันอยากขึ้นเหยียบหัวอรรถหัวธรรมซึ่งเป็นทองคำทั้ง แท่งให้จมลง แล้วฝ่าเท้าของกิเลสจะขึ้นเหยียบย่ำทำลายหัวใจสัตว์โลก จะไม่ให้มีใครเชื่อ ใครเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ในธรรมอันเอกดังที่เคยปฏิบัติมาเลย จะนำตั้งแต่กิเลสซึ่งเป็นสัวมเป็นถาน เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้เข้ามาติดพันกับหัวใจ คิดเรื่องอะไรก็คิดแต่เรื่องของกิเลส เอากิเลสเป็นที่พึ่ง เอากิเลสเป็นคำบริกรรมภาวนาแทนธรรม ของพระพุทธเจ้าไปแล้วเวลานี้นะ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายพากันคิดกันอ่าน หลวงตาบัวตายแล้วจะไม่มีใครเทศน์อย่างนี้ นะ เราเทศน์สอนโลก เราช่วยโลกเราช่วยเต็มกำลังความสามารถจริง ๆ ไม่ได้ช่วยเพื่อแบ่ง สันปันส่วนอะไรเลย นี่วาระสุดท้ายงานของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว การช่วยตัวเองนี้ ช่วยถึงขั้นหลุดพ้น ไม่มีอะไรที่จะกลับมาเกิดอีกแล้ว ธาตุชั้นนี้ครองตัวอยู่เพื่อทำ ประโยชน์ให้โลกด้วยธาตุชั้นนี้เป็นเครื่องมือนี้เท่านั้น พอถึงกาลเวลาแล้วไม่ต้องนิมนต์ พระมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนนา? มันจะไปไหน ผู้ไม่ได้ภาวนามันก็ไป หาแต่หมอนนะซิ ครอก ๆ อยู่กับหมอน อันนี้ภาวนาไปไหนก็ช่างเถอะนะ ขอให้ปฏิบัติตัว ให้เป็นคนดีก็แล้วกันบรรดาพี่น้องทั้งหลาย นี่การช่วยชาติ

วาระนี้งานของเราเต็มหัวใจเราขาดสะบั้นลงไปหมดแล้วในงานที่เราทำ เหลือตั้งแต่ ความว่างเปล่าจากโลกจากสงสาร งานในสมมุตินี้ในหัวใจเราไม่มี มีแต่เรื่องของวิมุตติหลุด พ้นเต็มหัวใจ ธาตุชั้นนี้เพียงครองกันไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น ไปที่ไหนสงเคราะห์โลกก็ สงเคราะห์ด้วยความเมตตาจริง ๆ ไม่ได้สงเคราะห์ด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง

ติดตามไปเหมือนคนมีกิเลสทั้งหลาย นี่มีกิเลสหรือไม่มีท่านทั้งหลายไปพิจารณาเอา ธรรม พระพุทธเจ้าจริงหรือไม่จริง ในครั้งพุทธกาลก็มีอยู่แล้ว พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ พระสาวกเป็นผู้สิ้นกิเลสทั้งนั้น

เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตที่ปฏิบัติตามสวากขาตธรรมที่ท่านตรัสไว้แล้วนี้ เป็นไม่ได้หรือ เป็นพระโสดาไม่ได้หรือ เป็นสกิทาไม่ได้หรือ เป็นอนาคาไม่ได้หรือ เป็นพระอรหันต์ไม่ได้หรือ มอบให้กิเลสมาเหยียบย่ำทำลายหมด โภยขึ้นมาตั้งแต่พื้นแต่ไฟมาเผาโลกให้กราบไหว้บูชา วิ่งตามมันด้วยความหลงกลของมันตลอดไปนั่นแหละ ให้เอามาถามตัวเองนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายถามตน ไม่เช่นนั้นจะตายจมนะพวกเรา ทั้ง ๆ ที่พุทธศาสนาประกาศออกมาได้ ๒,๕๐๐ เลิศเลอมาขนาดไหน กิเลสไม่เห็นมันเลิศเลอตรงไหน ไปที่ไหนมีแต่จมลงด้วยอำนาจกิเลส ได้รับความทุกข์มากน้อยมีแต่เพราะอำนาจกิเลส ๆ ได้รับความทุกข์มากน้อยเพราะอำนาจของธรรมไม่เคยมี ติดคุกติดตะรางมันก็มีผิดธรรม ไปนรกมันก็มีผิดธรรม ทำบาปทำกรรมไปนรกแล้ว

นี่ละการมาช่วยชาติคราวนี้ ปลอ่ยกงานเจ้าของเรียบริ้อยแล้ว ที่นี้กิจการของชาติบ้านเมืองซึ่งระส่ำระสายจะล่มจะจม จึงได้มาช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถ ถึงประกาศก้องออกมาว่าเป็นผู้นำ เป็นผู้นำด้วยความถึงใจจริง ๆ และสุจริตต่อพี่น้องทั้งหลายร้อยเปอร์เซ็นต์ เราไม่มีอะไรที่จะมีข้อลี้ลับ จะหยิบจะเอาของท่านทั้งหลายให้เป็นเรื่องรู้ไหลแตกซึ่มไปด้วยความทุจริต เราไม่มี หมดโดยประการทั้งปวง เพราะจิตนี้พอแล้วทุกอย่าง ได้มาอะไรก็เพื่อสงเคราะห์โลก ๆ ทั้งนั้น เวลานี้ก็กำลังช่วยชาติบ้านเมืองเราไปที่ไหนก็ได้พบได้เห็น ได้เทศนาว่าการ เห็นกำลังวังชาความรักชาติ ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งพี่น้องชาวไทยทุก ๆ ภาคไป จินนาอนุโมทนาสาธุการด้วย ท่านทั้งหลายเหล่านั้นตลอดไปตลอดมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ไปเทศนาว่าการทางไหนก็มีประชาชนของคนไทยเรานี่ ต่างท่านต่างอุตส่าห์มาเสียสละมีมากมีน้อย สมบัติเงินทองใครจะไม่หวง เงินสตางค์หนึ่งก็หวง เช่น เด็กถือเงินมาอย่างนี้ เราไปแย่งเด็ก ลองดูซิ เงินบาทหนึ่งสตางค์หนึ่งเท่านั้นไปแย่งเด็ก เด็กร้องไห้แง ๆ เลย เป็นยังไง แต่เด็กเขาก็ยังหึงยังหวง ยังรักยังชอบในเงินของเขา เราเป็นผู้ใหญ่เงินในกระเป๋าของเรามีมากมีน้อยทำไมเราจะไม่หึงไม่หวง แต่แล้วเหตุใดจึงนำมาเสียสละเป็นเงินเป็นทองเป็นข้าวเป็นของเข้าสู่ชาติบ้านเมืองได้ ก็เพราะอำนาจแห่งความรักชาติ ความเสียสละมันก็ติดตามมาด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

เพราะฉะนั้นงานการช่วยชาติของเมืองไทยเราเวลานี้ จิ๊งรู้สึกว่การจะต้องขึ้นเป็นลำดับลำดา เวลานี้ค่อยดีขึ้น ๆ เป็นทีเบาใจ ๆ ทุกอย่าง ก็เพราะผลแห่งความรักชาติ ความเสียสละของพี่น้องชาวไทยได้รวมกันนั่นเอง เป็นสมบัติกองใหญ่ขึ้นสู่ชาติไทยของเรา เวลานี้ทองคำก็ได้ตั้ง ๕ ตันกับ ๕๕๙ กิโลกรัมแล้ว ดอลลาร์ก็กำลังขึ้น เงินบาทนี้ก็มี ออกเพื่ออย่างนี้ช่วยอยู่อย่างนี้ นี่เพราะผลแห่งการช่วยชาติ ความรักชาติของเรา เห็นผลเป็นมาอย่างนี้ ไม่ปรากฏว่เสื่อมเสียหรือสูญหายไปไหน ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดด้วยการช่วยชาติคราวนี้ มีแต่ความเป็นสิริมงคลแก่เราทั้งชาติโดยถ่ายเดียวมาเป็นลำดับลำดาเท่านั้น

วันนี้ได้มาชี้แจงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน หลังจากการปฏิบัติตัวเองเต็มเม็ดเต็มหน่วยมาแล้ว ปล่อยงานนั้นแล้วก็เข้ามางานเพื่อช่วยชาติบ้านเมือง จึงได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้รักชาติของตนเอง แล้วต่างคนต่างเสียสละ ขอให้ทองคำตามที่ประกาศก้องไว้แล้วแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายว่า ทองคำขอให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน คือเวลานี้ได้แล้ว ๕,๕๕๙ กิโลกรัม ยังขาดอยู่ ๔ ตันกว่า ขอให้พากันพยายามทำกันให้ได้

นี่จะเป็นจุดหมายอันใหญ่หลวงของชาติไทยเรา เป็นลมหายใจ เป็นตับเป็นปอดอยู่ในนี้หมด **ทองคำมีในคลังหลวง ดอลลาร์มีในคลังหลวงแล้ว เรียกว่าเรามีหลักมีเกณฑ์เครื่องประกันชาติไทยเราทั้งชาติ หายใจก็โล่งปอด ถึงไม่เต็มปอดก็โล่งปอด ได้ทองคำถึงขนาดนี้แล้ว ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่มี เมืองไทยเราไม่มีความหมาย เหมือนต้นกล้วยไม่มีแก่นนั้นแหละ เป็นยังไย คอยแต่จะเอนจะล้ม ลมพัดมานิดหนึ่งล้มโครม ๆ นี่เพราะชาติไม่มีหลักมีเกณฑ์เครื่องประกันตัว ล้มโครมได้อย่างง่ายดาย ล่มจมได้อย่างง่ายดาย แต่นี้ชาติเรามีแก่น รากแก้วเราก็มี แก่นของเราก็มีในชาติ ทองคำ ดอลลาร์ นี่เป็นแก่นแห่งคนทั้งชาติ เป็นเครื่องประกันชาติไทยของเรา เราจึงผาสุกรมเย็นแน่นหนามั่นคง**

แม้ชาติอื่นที่เขาจะมาตำหนิติเตียนตำท้อชาติไทยเรา เขาก็ว่าไม่ลง ตำไม่ลง เพราะเรามีเครื่องประกันตัวไว้เรียบร้อย การไปมาหาสู่ ซื้อขาย ติดหนี้ติดสินกันมาน้อยเพียงไร เรามีสมบัติกันของเรานในคลังหลวงนี้เป็นเครื่องประกันตัวไว้ จึงทำการซื้อขายกันได้สะดวกเรื่อยมา แม้จะติดหนี้กันก็มีเครื่องประกันตัวอยู่ ถ้าไม่มีเครื่องประกันตัวแล้วไม่มีใครยอมให้ติดหนี้ติดสินนะ เราก็อาศัยใครไม่ได้ นี่จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นคุณค่าแห่งการช่วยชาติของเรา ที่จะทำเมืองไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคงต่อไป เพื่อกุลบุตรสุดท้ายลูกหลานของพี่น้องชาวไทยเรานี้แหละ จะได้สืบทอดต่อไปด้วยความอบอุ่น

เย็นใจว่า ปู่ ย่า ตา ยายของเราได้สร้างรากสร้างฐาน สร้างถนนหนทางอันราบรื่นดีงามให้แล้ว นั้น เราทำทางให้ไว้แล้ว ขอให้เราทั้งหลายจงอุตส่าห์พยายามตั้งอกตั้งใจช่วยกัน

หลวงตานี้เรียกว่าเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เวลานี้เทศน์ที่ไหนก็หลงก็ลืม หลงหน้าหลงหลังแล้วนะ ดังได้พูดเมื่อสักครู่นี้ซิ เดียวกลับไปถึงวัดแล้วจะกลับมาอีก จะมาเทศน์อีก นึกว่ายังไม่ได้เทศน์ ก็ต้องมีผู้มาแก้ให้ซิ แก้อายหลวงตาบ๊ว หลวงตาบ๊วไปยังไง ไปถึงวัดแล้วสักครูเห็นกลับมาอีกจะมาเทศน์อีกยังงัย โอ้ ท่านมาบิณฑบาตหมาก ให้แก้ตัว ก็เพราะความหลงลืมนั่นแหละ วันนี้ได้เทศน์ถึงเรื่องการช่วยชาติบ้านเมือง

จากนั้นก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายรักษาจิตใจ ศีลธรรมอย่าปล่อยอย่างวางนะ ความเป็นคนดี เด็กดีก็เป็นมงคล ผู้ใหญ่ดีก็เป็นมงคล ครอบครัวดีก็เป็นมงคล บ้านดีเป็นมงคล ประเทศชาติของเราดีเป็นมงคลทั้งนั้น ด้วยอำนาจแห่งธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยง เป็นเครื่องประดับตกแต่งให้สวยงามทั้งชาย ทั้งหญิง ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ มีธรรมเป็นเครื่องกำกับรักษา อย่าปฏิบัติตนแบบแหวกแนว ไม่มีชื่อมีแป แม้มีผู้แนะนำสั่งสอนก็ไม่สนใจ ทำตามความอยากความทะเยอทะยานโดยถ่ายเดียว นั้นกลายเป็นความชั่วช้าลามก ทำบ้านเมืองและตัวของเราให้ล่มจมได้นะ ให้พากันปฏิบัติต่อศีลต่อธรรม

เวลาจะหลับจะนอนก็ขอให้พากันภาวนา พุทโธ ธัมโม สังโฆ นำเป็นคำบริกรรมเข้าสู่ภายในจิตใจของเรา แล้วใจจะมีความสงบเยือกเย็น เมื่อเยือกเย็นมากเข้า ๆ จะแสดงความแปลกประหลาดขึ้นมา ดังเทศน์ให้ฟังเมื่อสักครู่นี้ที่ผ่านมา นี่เกิดขึ้นจากการภาวนาทั้งนั้นนะ จิตนี้พิสดารมากทีเดียว รวมเข้าไปครั้งนี้ครั้งนั้นหลายครั้งหลายหน แล้วเบิกกว้างออกไปๆ ต่อไปมันก็เห็นไปเรื่อย ๆ เห็นที่ไหนเจอที่ไหนหายสงสัย ๆ ยอมรับ ๆ แล้วคิดไปถึงเรื่องพระพุทธเจ้า ก็พระองค์รู้จักก่อนมาแล้ว นั้น ยอมรับพระพุทธเจ้า กราบอย่างราบ ๆ

นี่แหละการปฏิบัติตนเป็นของสำคัญมาก **จิตใจเป็นของไม่ตายนะ ขอให้สร้างคุณงามความดีเป็นสมบัติอันล้นโลกแก่จิตใจของเรา** โอ้เรื่องราวกายไม่แน่นอนแหละ ทั้งท่านทั้งเราตายด้วยกันทั้งนั้น เกิดมาถึงชั่ววันเกิดแล้วถึงวันตาย ตายด้วยกันทั้งนั้น สมบัติเงินทองข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์ก็มีไว้อย่างนั้นแหละ พอชีวิตหาไม่แล้วสิ่งเหล่านี้พังเลย แต่เขาไม่ไปตกนรก ไปสวรรค์นะ สมบัติเงินทองข้าวของ บริษัทบริวาร ญาติมิตรทั้งหลายเขาไม่ไป เรานี้แหละผู้ไป ดีก็คือเรา ถ้าทำดีแล้วไปสวรรค์นิพพานได้คือใจของเรา ไปนรกได้คือใจของเราที่ชอบทำชั่ว ๆ มา จึงให้ระมัดระวัง บาปเป็นพินเป็นไฟ อย่าไปคุ่นไปชิน ไปสนิทติดจมกับมัน จะถูกไฟเผาไหม้ คือบาปนั้นแหละเผาไหม้ใจเรา บุญนี้เป็นของดี เกิดขึ้นจาก

การให้ทาน เกิดขึ้นจากการรักษาศีล เกิดขึ้นจากการภาวนา จิตใจของเราจะมีความสงบ เยือกเย็นเป็นลำดับลำดับไป

ใจผู้มีการอบรมภาวนา ใจผู้นั้นจะสงบเย็นผิดปกติ ผิดใจทั้งหลายอยู่นะ ดีไม่ดี จะสร้างความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมา ในหัวใจของนักภาวนาจนได้ในรายใดรายหนึ่งนั่นแล ดังที่หลวงตาแสดงนี้ไม่ได้มาโกหกพี่น้องทั้งหลาย แต่ก่อนมันก็ไม่รู้ ว่ายังงี้ อ่านไปตามตำรับตำราที่รู้ไปเห็นไป จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ไม่มีความหนักแน่นอะไรนัก ต่อเวลาไปปฏิบัติเพื่อมรรค ผล นิพพานนี้เป็นข้อหนักแน่นมาก ที่นี้ความรู้ความเห็นที่เป็นบริวาร รอบตัวอยู่ภายในใจนี้ มันปิดกันไม่อยู่ มันก็รู้จนได้ ละกิเลสมันก็จะไป สิ่งที่เราที่เห็น บาป บุญ คุณ โทษ นรก สวรรค์ มันก็เห็นก็เจอรอบตัวไปอย่างงั้น แล้วจะให้ว่ายังงี้ สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งกับตั้งกัลป์ จะปฏิเสธยังงี้ว่าเหล่านี้ไม่มี นอกจากกิเลสสอนโลกให้ตาบอดเท่านั้นเอง

มีเท่าไรมันก็ไม่ยอมรับ สร้างแต่บาปแต่กรรม ครั้นเวลาตายแล้วมันไปกองในนรกที่ ว่าไม่มี ๆ นั่นแหละ เวลานี้เรารู้อยู่แล้ว พระพุทธเจ้าไม่เคยโกหกโลก สอนว่าบาปมี มี สอนว่าบุญมี มี นรก สวรรค์ พรหมโลกมี มีจริง ๆ ส่วนกิเลสลบล้างหมด บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ตายแล้วสูญ นี่มันสั่งสอนสัตว์โลกให้ทอดอาลัยตายอยากในความดีทั้งหลาย แต่ให้มีความพอใจในการสร้างความชั่วคือความทะเยอทะยาน ความโลภก็มาก ความโกรธก็มาก ราคะตัณหา也多 ผู้หญิงคนหนึ่งมีผิวลับ ๆ แล็บ ๆ ตั้ง ๑๐ ผัว ๒๐ ผัว นี่เป็นยังงี้มันพอใจกิเลส มันเป็นบาปเป็นกรรมไหม มันไม่คำนึง ขอให้ได้มาก ๆ ผู้ชายคนหนึ่งให้ไปหาเมียได้ ๑๐ คนก็ได้ ขอให้ได้เมียสัก ๑๐ คน นรกถ้ามีค้อย่างกัน วา่งั้น ผู้หญิงคนหนึ่งฟาดไปหาผัว ผัวได้กี่คนก็ไม่รู้ นรกมีค้อย่างกัน

มันไม่ได้ว่าซี พอลมหายใจขาดสะบั้นลงไปนี่กองกันอยู่ในนรก เหมือนปลาที่โยนลงในหม้อน้ำร้อน เป็นยังงี้ไปว่ากันยังงี้บ้างในหม้อน้ำร้อน พิจารณาซิ ปลาที่ถูกโยนลงในหม้อน้ำร้อนนั้นนะ เตือดพล่าน ๆ นั้นนะ ปลา มันไปว่าอะไรกันบ้าง อันนี้สัตว์นรกลงไปนั่น มีอะไรค้อย่างกัน แล้วมันไปว่ากันอะไร มันก็เหมือนกับปลาที่ถูกต้มในหม้อน้ำร้อนนั้นแล พวกมันจำ เวลานี้เรายังไม่เป็นปลาลงในหม้อน้ำร้อน ให้รีบพิตตัวเสียตั้งแต่บัดนี้ การภาวนาเป็นของสำคัญมากนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายให้รู้ **แกนของศาสนาแท้คือการภาวนา ผู้จะเชื่อตัวเองได้ เชื่อศาสนาอย่างแน่นหนา มันคงนี้ต้องออกจากเชื่อการภาวนานะ** เพียงเรียนมาจดจำมานั้นมันจำได้ไม่ว่าท่านว่าเรา มันไม่ได้เข้าถึงใจนะ เรียนมากเรียนน้อยไม่ได้ ละกิเลสได้นะ มันละกิเลสด้วยภาคปฏิบัติต่างหาก

พอปฏิบัติแล้วก็รู้สึกเห็นสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา นี่เรียกว่าปฏิวะธ ปฏิวะธเป็นลำดับ ผลเป็นขึ้นมาโดยลำดับจากภาคปฏิบัติ ต้องมีภาวนา นี่เรียกภาคปฏิบัตินะ แล้วจิตใจของเราจะมีความสงบ อย่างน้อยสงบเย็นขึ้นมา ให้นึกพุทโธ ธัมโม หรือสังโฆ บทใดก็ตาม ที่เราชอบกับจิตนิสัยจิตใจของเราให้นำเข้ามาบริกรรมกับจิตของเรา แล้วมีสติตั้งไว้อย่าให้เผลออย่าให้กิเลสมันลากไปคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ ยุ่งเหยิงวุ่นวาย ให้คิดอยู่กับพุทโธ หรือธัมโมตามที่เรากำลังต้องการในธรรมบทนั้น ๆ เท่านั้น แล้วจิตจะสงบเย็นลง ๆ มันต่างรายกันนะนิสัยของคนเรา ภาวนาเหมือนกันนั้นนะ แต่ความรู้ความเห็นที่เกิดขึ้นมาจากใจ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์อันสำคัญ ๆ ที่จะเชื่อให้ฝังจิตใจอย่างลึกในศาสนาที่มันหากมีขึ้นจากการภาวนานั้นแล นี่ละการภาวนาจึงเป็นรากแก้วสำคัญที่จะปลูกจิตใจของโลกให้มีความแน่นหนามั่นคง ในศาสนาและในมรรค ผล นิพพาน ขึ้นที่ภาวนาเป็นสำคัญมากนะ

การนับถือศศานานับถือธรรมดาก็มี การทำบุญให้ทานธรรมดาก็มี รักษาศีลธรรมดาก็มี แล้วภาวนาแบบธรรมดาหรือไม่ธรรมดาก็ไม่ทราบแหละ พอนั่งภาวนาไปไม่ได้ก็มาที่ดังเสียงครอก ๆ อยู่หมอนอย่างนี้ก็มี มันหลายแบบ ถ้าแบบนี้แล้วไม่ได้เรื่อง มีแต่หมอนนั่นแหละเป็นสวรรค์นิพพานของคนประเภทนี้ ถ้าผู้ต้องการมรรค ผล นิพพานตามทางของศาสดาแล้วต้องเอาจริงเอาจัง เวลาภาวนาไม่ยุ่งกับอะไร ให้จิตใจมีความสงบอยู่กับภาวนา จิตใจจะสว่างขึ้น จะรู้ในใจของตัวเอง นี่ละที่นี้เรื่องศาสนาจะฝังลงที่นี้ เลิศที่นี้เลิศที่นี้ ชลัที่นี้ อย่าไปหาหลังกับอันนั้นหลังกับอันนั้นนะ ส่วนที่ทำให้ชลั ให้พ้นจากทุกข์ไม่สนใจส่วนที่จะหลอกคนต้มตุ๋นคนให้ลืมนื้อลืมตัว และเป็นทุกข์หนาแน่นชลัแก่ ๆ ไม่มีคำว่าปล่อยว่าง ชลัมากนะ จำเอานะพี่น้องทั้งหลาย

วันนี้เทศน์เรื่องภาวนา ก็รู้สึกว่เหนื่อยมากแล้ว การภาวนาเป็นของสำคัญมากนะ นี่รากฐานแห่งการนับถือพุทธศาสนา ตลาดแห่งมรรค ผล นิพพานคือการภาวนา จะเปิดกว้างเข้าไปหามรรค ผล นิพพาน ไม่เป็นอื่น ว่าอย่างนี้เลย การแสดงธรรมวันนี้รู้สึกว่เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าเป็นลำดับลำดับมา ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องที่รักษาที่เสียสละมาพร้อมหน้ากัน หลวงตาขอขอบคุณและอนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน และขอความสวัสดีมีความสุขความเจริญจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญฯ

อ่านและฟังธรรมเทศนาของหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.com or www.Luangta.or.th